

A.C. Joshi Library
P.U. Chandigarh

MSS No. 163 Subject Literature

Name of MSS मेघदूत टीका, मल्लिनाथीय टीका तथा व्याख्यान सहित

Author -

Period - Folios 13 (00a+001 to 012)

Script Sanskrit Source Prithipal Singh,
Amritsar

Missing Folios Incomplete

Sams. Ms.

831.09

M 497

163-MS.

मेघदूत टीका : उपर्युक्त ; प्रविल-
गाथीय टीका तथा अ॥ सहित (?)
१२ पत्रक ॥ ल० भ० १३ पं० प्र० पु०

ह० ल०

163

Meghaduta
(9)

तत्र भवद्विषन्नभा व्यंभवति न्नभा व्यंविना प्रयत्नेन कर
तलधृतमपिनश्यति पद्यविभक्तिव्युत्तानां सि॥

स्यामिमेहप्रकुर्वन्ति ये च विभ्या सधातकाः तेषां नाम नगद्वीपादुःखादौ न विशेषतः

Sams. Ms.

831.09

M 497

(A. No. 163)

ॐ
मे-री
१

ॐ सस्ति श्रीगणेशाय नमः ॐ नमः सरस्वत्यै मातापितृभ्यां तगतो नमो वामार्द्धतानये सद्योदक्षिणदृग्पातसंजुचहामदृष्टये १
अत रायतिमिरोपशातये शातपावन्मचित्तवैभवं तत्र रेवपुषि जंतरे मुविमन्महेकमपितुं दिलेमदः २ शरणं कृत्वाणि
कामदेते चरणौ वाणिचराचरोपतीत्यं करुणामहोः कदात्तपातेः ऊरुमामं वक्तुं तार्थसार्थवाहं ३ इहान्वयमुत्वेनैव सा
वैद्याख्यायते मयानामूलं लिख्यते किंचित्त्रानपेक्षितमुच्यते ४ आणीनेमस्त्रियावस्तनिदृशावापितन्मात्रमिति शास्त्रात्
काव्यादौ वस्तुनिर्देशात्कथां प्रस्तौति कश्चिदिति स्वाधिकारात्स्वनियोगात्प्रमत्तोः नवहितः प्रमादो नवयानतेत्यमरः ५
स्वाविशमप्रमादार्थानामुपसंख्यानमित्यपादानत्वं तस्मात्तेचमी अत रावापरायाहेतोः कांताविरहेण गुरुणा उर्भरेण उस्तरे
तोत्पथः गुरुत्वा गीष्मोत्प्रेष्टे गुरोपितरि उर्भरे इति शब्दाणां वैवर्धभोगेन संवत्सरभोगेन कालाद्यनोरत्वं तसंयोगो द्वितीया
अत्यंतसंयोगे चेति समासः ऊमति चेति तात्वं भर्तुः स्वामिनः शापेनास्ते गमितो महिमा सामर्थ्यस्य सास्ते गमित महिमा अस्ति
ॐ कश्चित्कांताविरहगुरुणा स्वाधिकारप्रमत्तः शापेनास्ते गमित महिमा वर्षभोगेन भर्तुः यत्त १
अथ केतनकतनया स्नानप्राणोदकेषु स्निग्धव्यायातरुषु वसतिरामगिर्याश्रमेषु १ ॥ ॥
मिति मकारांतमव्ययं तस्य द्वितीयेति योगविभागात्समासः कश्चिदनिर्दिष्टनामापलो देवयोनिविशेषः विद्याथराप्ररोध
वरहोगोयर्वकिंनराः पिपाचो गृह्यकः सिद्धो भूतो मीदेव योनयश्चमरः ॥ तनकतनयायाः स्नाने रवगाहनेः प्राणानि पवित्रा
णि पुदकानि येषु तेषु पावनैस्त्वर्थः व्यायाप्रयानास्तरवश्चायातरवः शाकपार्थवादि त्वात्समासः स्निग्धासा
द्राह्यायातरवो न मेरुवृक्षायेषु तेषु वसतिरामगिर्याश्रमेषु स्निग्धं तमस्तौ सान्दे व्यायं वृत्तौ न मेरुः स्यादिति च शब्दा
णां वैराग्यमगिरेश्चित्रकूटस्याश्रमेषु वसितिं वहिवसतिं भ्यश्चेत्योणादिकोतिप्रत्ययः चक्रे कृतवान् अत्र रसो विषु लम्
भाद्यः शृंगारः तत्राश्रमादावस्था अत एवैकज्ञानवस्थाने सूचिते आश्रमेष्विति वद्वचनेन सीतां प्रति राम
सहजमत्संदेशं मनसि निधाय मेघसंदेशं कविः कृतवानिति पादः अत्र काव्यसर्वत्र मदाकांतवृत्तं ॥ १ ॥

तस्मिन्निति तस्मिन् द्वौ चित्रकटादौ अवलाविप्रयुक्तः कान्ताविरहिकनकस्य वलयः कटकवलयोस्त्रियामित्यमरः
तस्य भ्रंशेन पातेन रिक्तः शून्यः प्रकोष्ठः कूर्परादयः प्रदेशाय सतथाक्तः कत्तोतेरप्रकोष्ठः स्नात्कूर्परादयः।
इति शाश्वतः विरहः स्वात्कृशादयः कामीकाशुकः कतिचिन्मासान्ष्टोमासानित्यर्थः मासानन्यानामयः।
चत्वर इति वक्ष्यमाणत्वात् नीत्वा पापयित्वा आषाढानक्षत्रेण युक्ता पौर्णमासी आषाढी नक्षत्रेण युक्तः कालः

तस्मिन् द्वौ कतिचिद्वलाविप्रयुक्तः सकामी
नीत्वा मासान्कनकवलयभ्रंशरिक्तः प्रकोष्ठः

तथा दिहाणजित्पदिनाडीय सास्मिन् पौर्णमासी आषाढो मासः सास्मिन् पौर्णमासी तिसंज्ञायामित्यणतस्य प्रथम
दिवसे श्रीश्लिष्टसानुमाकांतकृदेवप्रकीर्णवृत्तकालकेलयः उत्तवांतकेलिः कीर्णधैर्वप्रकीर्णनिगद्येते इति शास्त्राणि।
वेता सपरिणत स्तिर्यकदंतप्रहारः स्तिर्यगदंतप्रहारस्तगजः परिणतो मत इति हलायुधः सचासौ गतश्च सः।
वप्रेक्षणीयं दर्शनीयं मेयं ददर्श

मे. टी.
२

गत्प्रक्षणीयमित्यत्रेवलोपात्तप्रोपमाकेचिदावादस्यप्रथमदिवस इत्यत्र प्रत्यासत्तेन भसीतिवत्तमाणा नभोमासप्रत्या
सत्तमात्रस्यप्रथमदिवस इतिपाठंकल्पयेति तदसंगतप्रथमातिरेकेकारणाभावात् नभोमासस्यप्रत्यासत्तार्थमि
त्युक्तमिति चेन्न प्रत्यासत्तिमात्रस्यमासप्रत्यासत्तेवप्रथमदिवसस्याप्युपपत्तेः अन्यतप्रत्यासत्तेरुपयोगिभावेना
विवक्षितत्वात् विवक्षितत्वेवास्वपक्षेपिप्रथमदिवसोक्तिकोणमेघदर्शनकल्पनायाप्रमाणाभावेनतदसं
भवात् प्रत्युतस्वयक्षेत्रावज्जलसंदेशस्यभावनर्थप्रतीकारार्थस्यपुरतएवानुमानमुक्तंभवतीत्युपयोगः

आषाढस्यप्रथमदिवसेमेघमांश्चिष्टसानु
वप्रकीर्णपरिणतगजप्रेक्षणीयंददर्शी २

स्थितः ननु तस्मात्स्यनायं विवेक इति चेन्न उन्मत्तस्यनामर्थस्यप्रतीकारार्थं वृत्तिरपीति संदेश एवमाभूतश्चावका
वारंभवाप्रसिद्धाः स्यादित्यहोमूलच्छेदीयादित्यप्रकर्षः कथं तर्हि शायां तोमेभुजगशायनाडित्यितेशा
होपाणावित्यादिनाभवत्प्रवोयावार्थिकस्यशापस्यमाचतष्टयावोशिष्टस्योक्तिः दशदिवसाधिके
तिचोत्सवपक्षेपिकथंसाविंशतिदिवसेन नृनत्वेदिति संतोष्यं तस्यादीप्रह्वेष्यममविवक्षित
मिति सुष्टुक्तेप्रथमदिवस इति २ ॥

तस्येति राजानोयत्ता : राजाप्रभौन्टपेचंदेपत्तेत्तवियशक्रयोरिति विषयः राज्ञो राजा राजराजः ऊवेरः राजराजोय
 नाथिपइत्यमरः राजाहः सखिभ्यश्चत्तस्यानुधरोपत्तः अन्नवीष्यायीरोदारत्वादतः स्तम्भिताशुः सन्कोतका।
 यानहेतारभिलाषोत्पादकारणस्य कोतकंचामिलाषेऽस्मात्सवेनर्महर्षयोरिति विषयः तस्यमेषस्याग्रेक।
 यमपिगरीयसाप्रयत्नेनेत्यर्थः ज्ञानहेतविवत्तायामणादिकथमवयं कथमादितथाप्यंतेयत्नगौरव।
 वाठयोरित्युज्वलः स्थित्वाचिरंदय्योचितयामास य्येचिंतायामिति यातोर्लिङ् मनेविकारोपशा।

तस्यास्थित्वाकथमपिप्रः कोतकायानहेतोर्जन्तवीष्याश्चिरमऽनुचरो राजराज
 स्पदयो मेवालोके भवति सखिनोप्यन्यथावृत्तिचेतः कंठाश्लेषप्रणयिनिजने किंप्र
 नहंसंस्थे ३

यपर्यंतमिति शेषः विकारहेतुमाह तथाहि मेवालोके मेव दर्शने सति सखिनोपि प्रियादिजनसंगस्या
 पिचेतः चित्तमन्यथाभूतावृत्तिर्वापारो यस्य तदन्यथावृत्तिर्भवति विकृतिमापद्यत इत्यर्थः कंठाश्लेषप्र
 णयिनिकंठालिंगनार्थिनिजनेहरे संस्थास्थितिर्पस्यतस्मिन् नूरसंस्थे सति किंप्रनविरहिणाः किमुत
 वक्तव्यमिति भावः विरहिणो मेघसंदर्शणमुदोपनं भवतीति भावः अर्थीतरन्यासो लंकारतउक्तद।

इति नाद्वैयः शीर्षोत्तरन्यासो वस्तुप्रस्तुतचित्तमत्ता
 यनसमर्थस्य न्यासो यो न्यवस्त्वनर्तति ३

मे. टी.
३

प्रथममादितात्तः करणः सन्किंकृतवानित्यत आह प्रत्यासन्न इति सद्योऽपि शिरं दयौ स इत्यर्थः नभसि आवाणो नभः खं
आवाणो नभसि तमरः प्रत्यासन्ने आवाहस्यानंतरं सन्निकृष्टे सतीत्यर्थः दयिता जीवितालं वनार्थी सन् वषा कालस्य
विरहदुःखजनकत्वात् तत्र प्रतीकारादनाथोदनर्योत्पत्तिप्रतिबंधाववरमिति सायेन प्रागवप्रिया प्राणाधारणो
पापेति कीदृशिरित्यर्थः जीवने स्यादकस्य मूलः पदवथा वस्त्रवंधो जीमूतः पृष्ठादरादित्वात्सायुरिति मृतः स्या
त्पदवंधे यो गिरुदः तेन जीमूतेन जल यरेण प्रयोजेन स्वकृशालमयी स्वक्षेमप्रधानां प्रवृत्तिं वा वार्त्ता वार्त्ता प्र
वृत्तिवृत्तांत इत्यमरः हारयिष्यन् प्रापयिष्यन् लट्प्रोवेचेति चकारात्क्रियायै क्रियो यपदा लट्प्रत्ययः जीवना
र्थकर्म जीवनेन पदेनैव कर्तव्यमिति भावः हक्रोरन्यतरस्यामिति कर्मसंज्ञाया विकल्पात् पक्षे कर्तारित्वात्तीया

प्रत्यासन्ने नभसि दयिता जीवितालं वनार्थी जीमूतेन स्वकृशालमयी हारयिष्यन् प्रवृत्तिं
सप्रत्ययै ऊटज ऊसमैः कल्पिता वीयतस्मै प्रीतः प्रीतिप्रमुखवचने स्वागतं व्याजहार ध

प्रत्ययैरभिनवैः ऊटज ऊसमैर्गिरिमल्लकाभिः ऊटजो गिरिमल्लिकेति हलाद्युयः कल्पितार्थीय कल्पितोऽर्द्धितो
र्थः पूजाविधिर्यस्मै तस्मै मूल्ये पूजाविधावर्थ इत्यमरः तस्मै जीमूताय क्रियाग्रहणमपि कर्तव्यमिति संप्रदानत्वाच्च
तर्थी प्रीतिप्रमुखानि प्रीतिपूर्वकारिणवचनानि यस्मिन्कर्मणि तत् प्रीतिप्रमुखवचने यथा तथा शोभनमागतं स्वाग
तं स्वागतवचनं प्रीतः सन् व्याजहार ऊशालागमने पप्रच्छेत्यर्थः नाथेन नन्वप्यत्र प्रत्यासन्ने नभसीति समाधानेन प्रत्या
सन्ने नभसीति साधीयान्पाठः कल्पितः प्रत्यासन्ने प्रकृतिमापन्ने सतीत्यर्थः वस्तुतस्तु नेव पूर्वपाठविरोधः कल्पि
तः संप्रदक्षितोऽस्माभिरावाहस्य प्रथमदिवस इत्येतस्य पाठविकल्पसमाधानेनैव समाधायि ॥ ध ॥

३

ननुचेतनसाध्यमर्थकयमचेतनेनकारयितं प्रवृत्तइत्यपेक्षायांकविःसमायतयममेतिथमश्चेतिश्चसलिलं चमरुहा
युष्मतेषां सन्निपातः सचातोमेवः कश्चेतनत्वात्संदेष्टानर्हइत्यर्थः पटुकरणौ समर्थद्विषेकरासायकतमेत्तत्र।
गात्रेद्विषेषुचेत्यमरः प्राणिभिश्चेतनप्राणिभिश्चेतनैः प्राणीतचेतनोजन्मीत्यमरः प्रापणीयाप्रापयितव्यासदि।
एषतइतिसंदेष्टास्तपवाथाः कश्चेवमोक्षक्यादिष्टार्थोयुक्तत्वात्इष्टार्थायुक्तउत्सकइत्यमरः संप्रदानत्वात्कु।

यमश्चेतिः सलिलमरुतांसन्निपातं कमेवः संदेष्टार्थकपटुकरणौः प्राणिभिः प्रापणीया
इत्यौत्सक्यादपरिगणयन्महकस्तेययाचेकामार्तादिप्रकृतिकृपणाश्चेतनांचेतनेषु ५

५१९

लप्रसेनामिसुखीचकारेत्यर्थः अपरिगणयन्विचारयन्गुहकोयत्संमेवंययाचेयाचितवान्यादयान्त्रायांतथाहिकामार्ताः मद
नातयाश्चेतनाश्चाचेतनांश्चेतेषुविषयेप्रकृतिकृपणाः स्वभावदीनाकासायांनायुक्तायुक्ताविवेकशून्यत्वाच्चेतनयाच्चा नविरु
ह्यतइत्यर्थः अत्रमेवसंदेष्टार्थोर्विपक्षोच्चैरनादिषमालंकारः तडक्तम् विरुद्धकार्यसोत्पत्तियत्रानर्थेस्वाभाववेत्वि
द्वपवदत्रास्तौविषमालंकृतिः स्त्रियांसाचार्यान्तरन्यासानुप्राणितातत्समर्थकत्वेनैवचतर्थपादेतस्योपन्यासात् ५ ॥

मे. टी.
४

संप्रतिपांचाप्रकारमाह ज्ञातमिति हेमेयत्वाभुवनेषुविदितेभुवनविदितेनिष्ठेतिभूतार्थकः गतिबुद्धीत्यादिवर्तमानार्थत्वे
पिक्तस्यचवर्तमानरतिभुवनराष्ट्रस्यसंततानिष्ठमानमासोनस्यान्नेनचप्रज्ञायामितिनिष्ठेयात् पुष्कराश्चावर्तका।
अकेचित्तेषानोपेष्टास्तेषावेषाज्ञातमहाजलप्रसूतमित्यर्थः कामरूपमिच्छार्थतविग्रहंङगीदिसंचारदमित्य।
र्थः मयोत्तरेदस्यप्रकृतिपुरुषप्रधानपुरुषज्ञानामि तेनतत्प्रभुत्वादित्ज्ञानामीत्यादिगुणयोगित्वेनहेतुनाविधि
वशादैवायतत्वात् विधिविधानेदैवेचेत्यमरः वशमापतेवशीमिच्छाप्रभेदेयारितिविषयः हरेर्वैयर्थ्यसमहारवैयर्थ्यः

म ३

ज्ञातवेषोभुवनविदितेपुष्करावर्तकानांज्ञानामित्वांप्रकृतिपुरुषकामरूपमयोः तेनार्थि
त्वंत्वयिविधिवशाद्देवैर्भुगीतोहेमाञ्चामोवावरमयिगुणोर्नायमेलयकामा ॥ ६

४

वियुक्तभार्योहंतवर्णार्थित्वगतः साचकस्यपाञ्चागुणोर्कषेज्जोपयुज्यतश्चाशोक्यदैवापाञ्चाभंगेपिताघवदोषाभावपा
द्वोययोगइत्याह पाञ्चेतितयाहि अयिगुणिःयिकगुणोपुंसिविषये पाञ्चार्मेवातिः फलापिवरमीषप्रिये।
दातृगुणाह्य त्वाप्तिपत्वंपांचविफलादीषत्प्रियत्वमितिभावः अयिमेनिर्गुणोपाञ्चालक्षकामापिनवर
मीषप्रियमपिनभवतीत्यर्थः देवाहतेवरः श्रेष्ठेविष्णुस्त्रीवंमनाविस्त्रयमित्यमरः अर्थीतरन्यासानुप्राणितः
प्रयोलंकारः तडक्तंतेडिनाप्रियः प्रियतराख्यानमितिपतद्योपादत्रयचतर्थपादनार्थतरन्यासेनोपजीवितमि

तिस्रचक्रमितत ॥ ६ ॥

४

संतप्तानामिति हे पयोदत्वं संतप्तानां आतयेन वा प्रवासविरहेण वा संज्वरितानां संतापः संसेज्वरसमावित्पमरः शरणं
पयोदानेनातपवित्रानां प्रापितानां स्वस्थाने प्रशान्ता चरत्तकोसि शरणं गृहं हरिश्चैरित्पमरः तत्तस्मात्कारणाद्भवे
यत्ते ऊचेरस्य कोयेन विश्लेषितस्य प्रियया वियोजितस्य मे मम संदेशं वार्त्ता प्रियायाः हरिप्रिया प्रतिनयेत्यर्थः संवथ
सामान्येषु संदेशाहरणेनावयो संतापेन देत्यर्थः ऊत्र स्थाने सा स्थिता तत्स्थाने किं कस्य का वार्त्ता तत्राह गंतव्या ।

संतप्तानां त्वमसि शरणं तत्पयोदप्रियाया संदेशं मे हरयनपतिकोय विश्लेषितस्य गंतव्या
तैव सति रत्नलंकानामयत्तेश्वराणां वाद्योद्यानस्थितहरिश्चंद्रिका योतहर्षा ७

ति वहिर्मवं वाह्यं वहिर्देवपंचजनेभ्यश्चेत्परावाहोऽनुद्याने स्थितस्य हरस्य शिरसि चांद्रिका तया योतानि ।
निर्मलानि हर्षाणि यानि कभवानि यस्यासात्थोक्ता हर्षानि यानि नो वास इत्पमरः अनेन व्याव
र्त्तकमुक्तं अलंकानामालकेति प्रसिद्धायत्तेश्वराणां वसतिः स्थानं तेन वगंतव्या तया गंतव्येत्यर्थः ।
कृत्यानां कर्तैरिष्यती ॥ ७ ॥

मे-टी.
५

मदर्थे प्रवृत्तस्य ते यपिकांगनाजनायासनमानुषेणिकं फलमाह त्वामिति पवनपदवीमाकाशमात्रहंतोपेयानंगच्छ
तितैपयिकाः पथाः कनितिकन् प्रत्ययः तेषां वनिता प्रोषितभर्तृकाः प्रत्ययास्त्रियागमनविश्वासात् प्रत्ययाया
नराययज्ञानविश्वासहेतुश्चित्तमरः आश्वसंतो विश्वसिताः स्वसिंथातो शत्रेताङ्गितश्चेति जीर्णं तथोद्गृहीतम्।

त्वामा^{५५}त्रहं पवनपदवीमुद्गृहीतालकोताः
प्रेक्षिष्यंते पथिकवनिताः प्रत्ययादी^{५५}श्वसंतः
कः सन्नदेविरहविधुरां त्वय्युपेक्षेत जायं
न स्यादन्तोप्यहमिव जनेषु पराधीनवृत्तिः ८

तालकोताः दृष्टिः प्रसादार्थमुन्नमयोद्तालकायाः सत्यः प्रेक्षिष्यंते अस्तुत्करतया द्रक्ष्यंतीत्यर्थः तथाहि त्वयि
सन्नदेव्या एते सति विरहेण विधुरां विवशां जायं क उपेक्षेत न कोपीत्यर्थः अन्तोपि मघातिरिक्तोपि योजनो
हमिव पराधीनवृत्तिः परापन्ननीव को न स्यात् स्वतंत्रस्त्वनकोप्युपेक्षेत इति भावः इत्यर्थोतरन्यासः ८

५

निमित्तान्ययितेषुमानिदृश्यंत इत्याह मंदमंदमिति अनुकूलः यन्नोवायुस्तो मंदमंदमिति मंदमित्यर्थः अत्र कथं चिद्दीप्ता
यामेव हि रुक्मिणीर्विस्तारप्रकारेण वचनस्येतदाश्रयणात् तत्कर्मधारयवद्भावे सफलकिमंदमंदमिति स्मात् ।
तदेवाह वामनः मंदमंदमित्यत्र प्रकार्ये हि भाव इति मथा सदृशं भावि फलोत्पत्तिमित्यर्थः यथा सादृश्यं ।
योग्यत्वोपास्यार्थानतिक्रम इति यादवः नुदति प्रेरयति अयं संगंधः सगर्वः संवद्ध इति कचित् गेयगंधकश्च
मोदलेष संवयगंधयोरित्युभयत्रापीति विषयः तेन वामो वा प्रभागस्थः वामस्तु वक्त्रे रम्यस्यात्संवयवामो
पि चेति शङ्काणां वेचातकः पाक्षी विशेषश्च मधुरं श्राव्यं न दति व्याहरति इदं निमित्तद्वयं वर्तते वर्तिष्यते चापरे ।

मंदमंदं नुदति पवनश्चांनुकूलोपयात्वं वामश्चांयं न दति मधुरं चातकस्ते सगर्वः गर्भीया
नक्षिणापरिचया नूनमां वद्धमालासे विष्यंते नयनसंभगे खे भवंते वलाकाः ॥ २१ ॥

निमित्तांतरमाह गर्भेति गर्भः ऊत्तिस्थो जंतुः गर्भो पवरके ह्यग्रे सुखेयनसकं रुके ऊत्तौ ऊत्तिस्थ जंतौ चेति यादवः
तस्याथानुत्पादने तदेव क्षणमुत्सवः सखहेतुत्वादेति भावः निर्व्यापास्थितौ कालविशेषोत्सवयोः क्षणः
इत्यमरः तस्मिन् परिचया दभ्यासाहेताः खेवोपि श्रावद्धमालागर्भायानसुखार्थं त्वत्समीपे वद्धपंक्तपश्यर्थः
उक्ते च करणोदये गर्भे वलाकादयतेः श्रयोगात्रा के वद्धा वलयः समंतादिति वलाका वलाका गनानयनसं
भगे दृष्टिप्रियं भवंते नूनं सत्यं से विष्यंते अनुकूलमारुतचातकशब्दित वलाका दर्शनानां श्रमस्तु चिक

वैशङ्ग्येन शब्दे हेतुतद्विस्तारप्रयोजनोक्तिः

मे. ली
६

नचतस्यानाणाद्वतसखलनाहानिरर्थकस्तथासदस्याह ताच्चेतिहेमेघदिवसानामवसिष्टदिनाञ्जवेरशापा
डरवरितदिनोनोगाणनायांसंख्यानितत्परामासक्रांतत्परेप्रसितासक्रावित्यमरः अतश्चावाव्यापत्राममृतोपा
पावसानेमदागमनप्रत्यायाजीवेनीमित्यर्थः एकः पतिर्यस्याः साराकपत्नीतापतिव्रतामित्यर्थः नित्यं सपा
त्यादिष्वितिङीप्रनकारश्चात्रमेजायांमाह्वन्निःशकंदर्शनीयामित्यायः तामत्प्रियामविहृतगतिरविच्छि

ताञ्चावर्णपदिवसगणनातत्परमेकपत्नीमव्यापत्रामविहृतगति
द्रक्षसिआतजायां आशावन्थः कसमसहृषं प्रायशोहोग
नानांसद्यः यातिप्रणयिहृदयंविप्रयोगेरुणाहि ॥ १० ॥

व्रगतिः सन्नवर्णपदिवसगणनातत्परमेकपत्नीमव्यापत्रामविहृतगति
तेनेनेतिवन्थनेवृत्तमितियावत् आशावन्थः आशावन्थः कर्ताप्रणयिप्रेमयुक्तेअतएवकसमसहृषं सुकमा
रमित्यर्थः अतएववियोगेविरहेसद्यः यातिसद्योभ्रंशनीलमे गनाहृदयंजीवितेचिन्नेवत्तस्याकृत
तयोरितिशहाणीवेप्रायशः प्रायेणरुणादिप्रतिवद्भातीत्यर्थान्नरन्यासः १०

संप्रति सहाय संपत्तिश्चास्तीत्याह कर्तुमिति यद्गर्जितं कर्तुमही मुञ्चिलीया त्रुटभूतकंदलिकांतेदत्तां च शिलीर्यः स्या
दिति शङ्खार्णवे प्रतपवाचेया सफलं कर्तुं प्रभवति शक्राति शिलीयाणां भवितुं संपत्ति सूचकत्वादिति भावः
तदुक्तं निमित्ते निदाने कालाश्रयागादुदिता शिलीया संपन्नस्यां कथयति यात्रीति तित्तुवणः शुभगं श्रोत्रसंलोक
स्पेति शेषः तेन वगर्जितं श्रुत्वा मानसोत्काः मानसे सरसि उन्मनसः उत्सुकका इति यावत् उत्सकाडन्मुना ।

कर्तुं यच्च प्रभवति मही मुञ्चिलीया तपत्रां तत्तुत्वाते श्रवणसुभगं गर्जितं मानसोत्काः
आकौलाशादिसकिसलयच्छेदपाथेयवन्नः संपत्त्यंते न भसि भवतो राजहंसा सहा
याः ११

इति निपातात्सायुः कालांतरे मानस्य हि मुज्जुत्वा हि मस्य च हंसा नो योगे तत्त्वादन्यत्र गता हंसा पुनर्वर्षी समानसमे
वगच्छंतीति प्रसिद्धे वि सकि शलयानां मृणालाग्रा नोच्छेदः सकलैः पाथेयवन्नः पाथिसौयु पाथेयं पाथिभो
ज्यपथ्यातिथ्य वसति स्वपनेर्हं तदंतः मृणालाग्रसकलवंत इत्यर्थः राजहंसा हंसविशेषाश्च राजहंसा
स्तु चंचु चरणौ लोहितैः सित इत्यमरः न भसि व्योमि भवतस्तवाकौला सपर्यंतं पदद्वयं चैतत् सहायाः स
पात्राः सहायस्तु सपात्रः स्यादिति शङ्खार्णवेते संपत्त्यंते संभविष्यंते ११ ॥

मे. टी.

ला २

आएछस्वेतिप्रियं सखायोप्रियुसखं राजाहः सखिभ्यष्टितिदत्तमासांतः तंगमुन्नतेऽसंवेद्यैः स्वरैरायनी।
येरुपतिपदैरामपादत्पासैमेखलासुकटकेषुअथमेखलाणिस्थानेन्द्रियकटकेकटिवंथेभववंथनेश।
तियादवः अकितेचिन्हितेऽस्यं सखित्वात्पवित्रत्वाच्चसंभानाद्देमसंशैलेचित्रकूटाद्रिमालिंगाष्टस्रससा
थीयामीमंत्रणेनसंभावेने आएछस्वनिमित्तमित्यर्थः आडि. ४ प्रह्वोरित्यात्मनपदे सखित्वेनिर्वहति।

आएछस्वप्रियसखर्मसुतंगमालिङ्गशैले
वेद्यैः संसारुपतिपदैरकितंमेखलासु ।
कालेकालेभवतिभवतोयस्यसंयोगमित्य
स्नेहव्यक्तिश्चिरविरहजेमुन्नतोवाष्पमुसं १२

कालेकालेप्रतिप्रावृत्कालेसहस्रमागमनकालश्चकालरावेनोच्यतेवीप्सायादिरुक्तिः भवतः संयोगं संपर्कमे
त्यचिरविरहजमुसंवाष्पमूष्मार्णानित्रजलंचवाष्पात्रैत्रतोलोष्माणोरिति विषयः मुच्यतायस्यशैलस्यस्नेह।
व्यक्तिः प्रेमाविर्भावोभवतिप्रधानेहिविरहमंगतानोवाष्पपातोभवतीतिभावः १२ ॥

संप्रति तस्य मार्गं कथयति मार्गमिति हेतुलटावदिति कथतो मत इति शेषः तत्र यागस्यानुष्ठानमनुकूलमार्गमथ्या
ने मार्गोऽस्ति गपदे मासि सोम्यसैः न्वेषो यति इति यादवः अणतदनु मार्गश्रवणानेतरात्राभ्यापयपानाहमिति
तस्य योऽश्रातव्यमित्यर्थः पेयग्रहणात्संदेशस्यामाह सांभ्यागम्यते मे संदेशो वाचिकं संदेशो वाचिकं स्यादित्यम
रः श्रीषसियत्र मार्गविवनः खिन्नो भीत्तां क्षीणवलः सन्नित्यवो स्योरिति नित्यार्थे हि भीवः शिखरिषु पर्व

मार्गतावच्छाणकथयतस्तत्प्रमाणानुकूलं
संदेशं मेतदनुजलदश्रोषमिश्रोत्रपेयम्
खिन्नः खिन्नः शिखरिषु पदं न्यस्य गतामिषत्र
क्षीणः क्षीणः परिलुपयः श्रातसो चोपभुज्य १३

तेषु पदं न्यस्यतिः क्षिप्य पुनर्नवललाभार्थं कृद्विष्येत्यर्थः क्षीणः क्षीणोऽक्षीणोऽक्षीणः सन्नश्चापि कृतं तत्वात्
ववद्विरुक्तिः श्रीतसो परिलुपयः परीयेण हत्वदोषरहितमुपलास्फालेन वेदितत्वात् अथमिति भावः तथा च वा
ग्भटः उपलास्फालनोपेपविच्छेदितैः वेदितोदकाः हिमवन्मलयोद्भूता पथ्या नवोभवं तस्मूरिति ययः पानी
यमुपभुज्य शरीरपोषणार्थं मभ्यवहत्पसंगतामिगमिषसि गमेर्लुट् ॥ १३ ॥

अदेरिति पवनेद्विषिरद्वेषिउक्तस्यपुंगुहरति किंश्चित्किंश्चित्कृत्तुविकल्पवितकार्थदिकादिप्रपदितः इतिशंकयाउन्मत्तीभिरुन्नतमुत्ती
भिः स्वोगाच्चोपसर्जनादसंयोगोपयादितिद्वीपमुग्याभिर्मुहाभिः मुग्यः सुंदरमूहयोरित्यमरः सिद्धानां देवयोनिविषोषाणामंगनादि
भिः चकितचकितं चकितप्रकारं यथा तथा प्रकारेण वचनेत्येति हिर्भावः दृशोत्साहद्रष्टो योगः सत्सरसा आर्द्राः निचुलाः १
स्थलनेतसायस्मिन्नस्मात्त्वानीरेकविभेदे स्यान्निचुलः स्थलवेतसे इति शब्दाणीवे अस्मात्स्थानादाश्रमात्पस्थिनभो मार्गे दिग्नागा
नां दिग्नागानां स्थूलायेहस्ताकरास्ते घामवलेयोतात्तेपान्परिहरन् हस्तो नक्षत्रभेदे स्यात्करेभकरयोरपीतिविश्वः अवलेयस्त

अदेः पुंगुं हरति पवनः किंश्चिदितुं न्मत्तीभिर्दृष्टोत्साहश्चकितचकि
तं मुग्यसिद्धांगनाभिः स्थानादस्मात्सरसनिचुला इत्येतौ दन्मु
खः खं दिग्नागानां पथि परिहरन् स्थूलहस्तावलेपनं ॥ १४ ॥

गर्वे स्यात्क्षेपणोद्दृष्टोपिचेतिविश्वः उदन्मुखः सन् अवलकाया उदी चत्वादित्याशयः खमाकाशं प्रत्युत उद्गच्छन् अवेदमपि अर्थो
तरं धनयतिरसिकोत्तुचुलोनाममहाकविः कालिदासस्य सहायाध्यायराप्पदितानां कालिदासप्रवेयहसणानां परि
हर्तीयस्मिन्स्थाने तत्स्थानादन्मुखो निर्देशोत्साहद्रष्टो योगः सत्सरसा आर्द्राः निचुलाः १
हः सन्वमुत्पत्तुच्चैर्भवसेवंयमात्मानेवाप्रतिकविरुक्तिरिति संसर्गतोदाघगुणां भवतीति चेन्मृषायेन जलाशये
पि स्थित्वा निरुलानिचुलानिचुलं तमात्मानं चारत्तसिन्धुवेगादिमादितत् श्लोकनिर्माणान्नस्य कविर्निचुले चेत्साह १४

रत्नेति रत्नच्छायानां पद्मरागादीनां मणिप्रभाणां व्यतिकरो मिश्रणमिव प्रेक्षेदं दर्शनीयमाखंडलस्यैव यत्रुः खंडमेतदिति
वस्तुनिर्देशो विवक्षितः पुरस्तादग्रे वल्लीकाग्राह्यमलरविवरात् वामलूरश्च नाजश्च वलमीके पुत्रं पुंसकमित्यमरः

रत्नच्छायाव्यतिकरं वप्रेक्ष्य मे
तत्पुरस्ताद्वल्लीकाग्राह्यमवति
यत्रुः खंडमाखंडलस्य ये
नृणामेव पुरातितरो कांतिः
मां यत्स्पतेते वहेणो वस्फुरित
रुचिना गोपवेश्यस्य विस्रोः १५

प्रभवति आविभवति येन यत्रुः खंडेन तेन वश्यामेव पुः स्फुरितरुचिना उज्ज्वलकांतिनावहेण पिबेन पिबे वहेन पुंसः
कमित्यमरः गोपवेश्यस्य विस्रोर्गोपालस्य कृष्णस्य वश्यामेव पुरातितरो कांतिं शोभाया यत्स्पते प्राप्स्यते ॥ १५ ॥

तथीति कृषेर्दलकर्मणाः फलसम्पत्तयि अधिकरणविवक्षायां सप्तमी आपन्नमयी न अथीनोति न आपन्नशेषमरः भवती
हेतोः प्रीत्यास्त्रिभेदकृत्रिमप्रेमाद्रित्यर्थः भूविकाराणां भूविलासीनामनभिज्ञेयामरत्वादिति शेषः जनपदवर्गं
नोपपत्नीयोषितालोचनेषूपमानः सन्सादरोचित्यमाणाः मालमालाक्षेत्रेष्वेव प्रापमुत्तमस्थले मालमुन्नतभूत
मित्युपलक्षणसमयस्तत्कालमेव सीरैर्दलैः कर्षणोत्तरभिन्नाणां तेषां यथा तथा आरुह्य तत्राभिचक्ष्यत्यर्थः सूरः

भित्रीणातर्पणं रत्यमरः किंचित्पश्चाद्भजगच्छलघुगतिस्तत्रनिवृष्टत्वादिप्रगमनः सन् लघुक्षिप्तमरंडुतमित्या-
मरः भूयः पुनरपि उत्तरेणोवत्तरमार्गेणोवत्त्रजत्तीयां वियाने प्रकृतादिभ्यनुपसंख्यानात्तीया यथाकश्चि-
द्वद्वत्तभाषतिः ऊत्रचित्त्रेकलत्रेगूढेविहृत्युत्तेत्रंशरीरेकेदारसिद्धस्यातकलत्रयोरिति विषयः दाक्षि-
ण्यमंगभयात्रीचमार्गेण निर्गत्य पुनः सर्वायत्तसंचरति तद्वदिति ध्यानेः ॥ १६ ॥ श्रीराम ॥

त्वामिति आश्रयताः कूटेषु शिखरेषु पश्यस्य आश्रयताः कूटोऽस्त्री शिखरेऽश्वगमि।
त्यमरः आश्रयो यारादृष्टिर्था रासेपात्त आसार इत्यरस्तेन प्रशमितो वनोपलवो दावा विर्येन तं कृतो प्रकारमित्यर्थः अध
श्रमेण परिगते प्राप्ते तौ सायुसम्पद्मूढी वक्षति बोधावहेत् इत् तथा हि चन्द्रः रूपेण पिच्छोदरिद्वे रूपेण नृशंस इति

त्वामासारप्रशमितवनोपलवसायुमूढी ।
वक्षत्यधुश्चमपरिगतेसानुमानाः मुकूटः
नक्षत्रोऽपि प्रथमसुकृतापेक्षया संश्रयाय
प्राप्ते मित्रे भवति विमुखः किंपुनर्यस्तथा चैः १७

यादवः संश्रयाय संश्रयाणामिति संहतिः अथ मित्रं सत्वा संहतिर्यमरः प्राप्ते आगते सति प्रथमसुकृतापेक्षया पूर्वोपकारा
पेक्षया विमुखो न भवति यस्तथा तेन प्रकारेणोन्नतः सचा मुकूटः अभिमुख्य भवतीति किं वक्तव्यं एतेन प्रथमावसथे सौख्य
लाभात्ते कार्यमिदिरसीति सूचितं तदुक्तं निमित्तनिदाने प्रथमावसथेयस्य सौख्ये तस्याखिले धनिशिवं भवति यत्र परमन्वया
त्वम्भं अथवमिति १७

मे-टी.
१-

उन्नेति हेमेयपरिणतैः परिपक्वैः फलेर्घीतं तदतिथोक्तैः आषाढेवनचूताः फलेति पच्यंते च मेघवातेनेत्याशयः कानना
मैनेर्वनचूतैः श्रुत्रोयान्नः आवृत्तपार्थीः चलश्चक्रुटाखाः स्निग्धवेणीसवर्णीमृष्टाकेशवैयद्येषामवर्णीरूप
र्घः वेणीतकेशवैयजलस्तौयादवः त्वयिश्रेणेशिवरमार्तृदेसतियस्यच भावेमभावलक्षणमिमितिसप्तमीमा

उन्नेयोतः परिणतफलद्योतिभिः काननामैः
स्त्वर्थाद्वेष्टिशिवरमचलः स्निग्धवेणीसवर्णी
नूनयास्यात्पमरमिथुनप्रेक्षणीयामवस्था
मथ्येषामस्तनश्चभुवः शेषविस्तारपांडुः १८

येषामोमथ्यदन्यत्र शेषे विस्तारे पांडुः हरिणः हरिणः पांडुरः पांडुरित्यमरः भुवः स्तनश्चामरमिथुनानां खे
चरणामिति भावः प्रेक्षणीयां दर्शनीयामवस्थानूनयास्यातिमिथुनग्रहणं कामिनामेव स्तनत्वेनोत्प्रेक्षासमा
वतीति कृतं यथापथिकोतः कश्चित्कामी कामिनीनोक्तचकलशेषिश्चांतः सन्सुपितितद्वद्वानपि भुवोनापि

कायाः स्तनोदतिधतिः १८ ॥

१-

स्थित्वेति हेमेदवते चरंतीति वने चराः तत्पुरुषेकृतिवद्गलमिति वद्गलग्रहणादलकृतेषां वयुर्भिर्मुक्ताजैः जलताग्रदा यत्र त
 स्मिन् निजं जज्जो व्याक्ती वेलतादि इदितो दरे इत्यमरः तत्र तेन यन विनोदोः स्तीत्यर्थः तस्मिन्नामुक्ते मुहूर्तमल्पकाले
 मुहूर्तमल्पकाले स्याच्चटिकादतयेपि चेति शास्त्री वे स्थित्वानवचिरं कार्यविरोधादिति भावः विश्रुत्वा तोयात्सर्गाणां त्वमा
 सारत्वं त्वर्षेण इततरगतिर्लोचवाडेरिति प्रतरगतिः सन्तस्मादा मुक्तादात्परं अनंतरत्वं तत्परं वर्त्ममा गती एति क्रो
 तः उपलैः पाशाशे विषमे विंध्यस्पद्रेः पादे विंध्यप्रत्येतर्तते पादाप्रत्येतपर्वता इत्यमरः विशीर्णी समंततो विष्ट

स्थित्वा तस्मिन् च न चर वयुर्भुक्तजैः मुहूर्ततो योत्सर्गात् इततरगतिस्तत्परं वर्त्मतीर्णीः
 रेवां द्रक्ष्यस्युपलविषमे विंध्यपादे विशीर्णी भक्तिच्छेदैरिव विरचितां भूतिमंगे गजस्य
 ॥ १५ ॥

मरो एतेन कस्याश्चित्का मुक्याप्रिपतमवर्णयातोपि यन्पतेरेवानर्मदारे वा तनर्मदा सोमोद्भवा मेखलकन्यका इति
 अमरः गजस्यंगे पारीरेभक्त्योरचनाः रेखा इति यावत् भक्तिर्निमंत्रेण भागे रचनायामिति शास्त्री वेतासां छेदैर्भगि
 मिमाभिर्विरचितां भूतिं प्रेङ्गारमिव भासितमिव वा भूतिमीते प्रेङ्गारे जातो भस्मिन् अपदीति विश्वः द्रक्ष्यसि अयमपि
 महोत्तेन यनकोतकलामरतिभावः ॥ १५ ॥

मे. टी.
११

तस्यास्ति हेमेघवोतवृष्टिरुद्गीर्णवर्षः सनकृतवमनश्चव्यज्यतेतिक्तः सगंथिभित्तिक्तरसवद्विश्रुतिक्तेरसेसगंथेचेति।
विश्वः वनगजमदैर्वासितेसरभित्तभाषितेचहिसहिंयमलयागजानां प्रभवार्तिविष्यसगतप्रभवत्वादितिभावः ज
जैः प्रतिहतरयंप्रतिवद्धवेगस्रस्त्रयेयमित्यर्थः तस्यारेवायातोयमादायगच्छेन्नज हेघनमेघ अंतःसारोवलेयस्य।

तस्यास्तिक्तेर्वनगजमदैर्वासितेवांतवृष्टि
जैर्वृजंजप्रतिहतरयंतोयमादायगच्छेः ।
अंतःसारंघनतलयितेनानिलः शस्यतिक्ते
रिक्तः सर्वोभवतिहिलचुप्राणीतागौरवाय २०

तत्त्वामनिलोकाशवायुस्तलवित्तंनशस्यतिशक्तोभविष्यतितथारिक्तोतः सारशून्यः सर्वोपिलबुलचुर्मवतीत्यर्थः
प्राणीतासारवत्तागौरवायाप्रकंप्यत्वापभवतीत्यर्थः आदौवमनशोयितस्यपुंसः श्रेष्ठमशेषाणालबुतिक्तकषा।
यादुयानालव्यवलसवातप्रकंपोतस्यादिति २०

११

नीयमिति सारंगामते गजाजरेगावाभंगवासारंगश्चातकेभंगजरेगेचमते गजे इति विश्वः अर्द्धरुहैरेकैकशमुद्गतेः केस
रैः किंजल्के हरिते पलाशवर्णपलाशो हरितो हरिदित्पमरः हरिते चतत्कपिशोच प्लामः स्यात्कविः शोथूमलौक
सलोहितावित्पमरः प्लामवर्णमिति यावत् वर्णवर्णेनिति समासः नीये स्थलकंदं वज्रसमे स्थलकंदेव के नीये
इति शब्दाणां वेदेषां प्रेक्षविदित्वेति यावत् तथा कच्छ धनूपे धनु कच्छ अथ ये विभक्तार्थे व्ययीभावः जलप्राय
मनूपे स्यात्पुंसिकच्छ तथा वियत्पमरः आविर्भूतो प्रथमा प्रथमात्पत्रा मुकुलायासां ताः कंदली भूमिकंद

नीयं दृष्ट्वा हरितकपिशोके सूरैर्द्धरुहैर्गाविर्भूतप्रथममुज्जलाः कंदलीश्चानुकच्छं दग्धार
एषेष्टधिकसरभिर्गोयमाद्यायचोर्वाः सारंगामे जललवमुचः सूचयिष्येति मार्गं २१

लीः द्रौणी पर्णी स्निग्धकंदकंदली भूमिकंदल्पपीति शब्दाणां वेदेषां मत्तयित्वा अदोजगिरिति जग्यराटेशः अर
एषु अधिकसरभिर्मतिज्ञाणतर्पणदग्धारन्येष्टिति पाठे दग्धमित्थधिकविशेषणमर्थवशात्कंदलीश्च दृष्ट्वेतेषु
न्ययोदृष्टव्यः उर्वा भूमिर्गोयमाद्यायजललवमुचो मेयस्य मार्गं सूचयिष्येति अनुमायुयिष्येति यत्र यत्र वृ
ष्टिर्कीर्यनीयं ऊसमादिकं दृश्यते तत्र तत्र त्वया वृष्टिः कार्ष्णेति अनुमीयत इत्यर्थः २१

मे. टी.
२२

अंभो विहृग्रहणारभसंश्चात
कान्तीक्षमाणाः श्रेणीभूतापरिगणनयानि
दिशंते वलाकाः त्वामासाद्य
स्नानितसमयेमानयिष्य
तिमिडासोत्कंठानिप्रिय
सहचरीसंभ्रमालिंगता
नि २२

ततद्भावेच्चिवलाकानकपुंक्तीपरिगणनयराकाद्वेतिस्वश्रुतिसंख्यानेन निर्दिशंते हस्तेनालोपेतः सिद्धास्नानितसमये
तद्गतिकालेसोत्कंठानिमुत्कंठापूर्वकाणिप्रियसहचरीसंभ्रमालिंगतानिआसाद्यस्वयंग्रहणाश्लेषस्वस्वमनुभू
येत्यर्थः त्वामानयिष्यतित्वन्निमित्तत्वात्स्वस्वलाभस्येतिभावः ॥ २२ ॥

२२